

Sygn. akt VIII U 2111/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Teresa Kalinka

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2020 r. w Gliwicach

sprawy S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania S. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 9 października 2019 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia Teresa Kalinka

Sygn. akt. VIII U 2111/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 9 października 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu S. S. prawa do emerytury pomostowej z uwagi na niespełnienie wymaganych przepisami ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018r., poz. 1924, ze zm.) przesłanek warunkujących prawo do świadczenia. W szczególności ZUS uznał za udowodnione jedynie 9 lat, 8 miesięcy i 2 dni pracy w warunkach szczególnych, zamiast wymaganych 15 lat. W ocenie ZUS odwołujący nie wykazał również wykonywania takiej pracy przed dniem 1 stycznia 1999r. Nadto zarzucił nierozwiązanie przez ubezpieczonego stosunku pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do spornego świadczenia. Dowodził, że mimo zmiany formy własnościowej pracodawcy, pracę w warunkach szczególnych w tożsamym charakterze co praca uznana przez organ rentowy, wykonywał nieprzerwanie od początku swojej aktywności zawodowej. Tym samym w jego ocenie winien spełnić warunek posiadania 15 lat takiej pracy, w tym wykonywanej przez 1 stycznia 1999r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, wskazując na podstawę faktyczną i prawną zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony S. S. urodzony (...), w dniu

9 września 2019r. złożył w (...) Oddział Z. wniosek o emeryturę pomostową, w którym złożył oświadczenie, że nadal pozostaje w stosunku pracy w (...) w G.

Decyzją z 9 października 2019r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, ponieważ nie spełnił on przesłanek określonych w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych tj. nie wykazał, wymaganych, że przez 15 lat, w tym przed dniem 1 stycznia 2009r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych, bądź w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych, w dacie składania wniosku i wydania decyzji nie rozwiązał stosunku pracy.

W toku procesu, odwołujący przedłożył szereg dokumentów, które pozwoliły na uznanie, że obecnie legitymuje się on okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, w okresach wymaganych ustawą o emeryturach pomostowych, w łącznym wymiarze 23 lat, 2 miesięcy i 26 dni.

Sąd na podstawie pisma (...) S.A. Oddział w G. ustalił, iż odwołujący nadal pozostaje w stosunku pracy, bowiem po rozwiązaniu stosunku pracy z dniem 14 stycznia 2020r., od 15 stycznia 2020r. jest ponownie zatrudniony u tego pracodawcy, w pełnym wymiarze pracy, na czas nieokreślony.

Powyższy stan faktyczny jest niesporny i wynika wprost z akt organu rentowego oraz dokumentów i pism procesowych złożonych w toku procesu (k.14 i 29).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz. U. 2018r., poz. 1924 ze zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.;
- 2)ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5)przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6)po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7)nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Przepis art. 3 ust 1 i 3 definiuje pojęcie prac w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze, a w ust. 4, 5 i 7 określa kto na gruncie ustawy o emeryturach pomostowych jest uważany za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze. Przepis art. 15 powyższego uregulowania przewiduje, że prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem spełnienia warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Oznacza to, że brak choćby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień emerytalnych.

W przedmiotowej sprawie zasadniczą kwestią jest ustalenie, że ubezpieczony zarówno na dzień złożenia wniosku, jak i na dzień orzekania nie rozwiązał stosunku pracy i nadal kontynuuje zatrudnienie. Bez wpływu na ocenę spełnienia przez niego warunków wymaganych do przyznania emerytury pomostowej pozostaje fakt rozwiązania stosunku pracy z dniem 14 stycznia 2020r., bowiem od 15 stycznia 2020r. ponownie podjął on zatrudnienie. Od daty złożenia wniosku o emeryturę pomostową do dnia wydania wyroku ubezpieczony odwołujący bez przerwy pozostaje w stosunku pracy. W tej sytuacji, wobec niespełnienia przesłanki określonej w art. 4 pkt 7 omawianej ustawy, stwierdzić należało, że odwołujący nie spełnił jednej z zasadniczych przesłanek warunkujących prawo do przyznania mu prawa do emerytury pomostowej, w związku z czym odmowna decyzja organu rentowego była prawidłowa.

Zbędne stało się przy tym badanie istnienia pozostałych spornych przesłanek warunkujących przyznanie prawa do emerytury pomostowej bowiem zgodnie

z utrwalonym orzecnictwem nie jest dopuszczalne w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych wydanie wyroku ustalającego spełnienie przez ubezpieczonego niektórych warunków wymaganych do nabycia prawa do świadczenia i przyznającego to świadczenie pod warunkiem spełnienia pozostałych warunków w przyszłości. Istota decyzji organu rentowego polega na rozstrzygnięciu o prawie do konkretnego świadczenia jako całości, a nie o poszczególnych elementach składających się na to prawo. Sąd stwierdzający spełnienie przez ubezpieczonego jednego lub więcej warunków powstania prawa do świadczenia, nie może ustalić tego w sentencji wyroku, przy jednoczesnym oddaleniu odwołania od niekorzystnej dla niego decyzji organu rentowego (vide wyrok Sądu Najwyższego z 9 lutego 2010r. I UK 262/09, LEX 585728 i z 15 grudnia 2000r. II UKN 147/00, OSNP 2002 nr 16 poz. 389).

Reasumując, wobec niespełnienia przez ubezpieczonego jednej z zasadniczych przesłanek wymaganych ustawą, do uzyskania prawa do emerytury pomostowej, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako bezzasadne.

(-) Sędzia Teresa Kalinka